

بسم الله الرحمن الرحيم

شما را به الله سوگند؛ سد راه حزب التحریر نشوید!

(ترجمه)

حزب التحریر همه ساله در ماه مبارک رجب یاد و خاطره تلخ و دردآوری را زنده می کند که چشمها به یاد آن گریان و قلبها در نبود آن سخت به تپش می افتد؛ یاد و خاطره بزرگترین دولتی که تاریخ بشریت به خود می شناسد؛ دولت اسلامی!

آری، سالها یکی پس از دیگری سپری می شوند و مسلمانان از یک مصیبت رهایی نیافته که مصیبت بزرگتری دامن گیرشان می گردد، سالها یکی پس از دیگری سپری می شوند و ما حالت و احساس گوسفند قربانی در شب عید را داریم. با این حال کسانی صدای شان را بلند نموده می پرسند: چه حال دارید؟!!

کدام حال را می خواهید بدانید؟

حال اردوگاهها؟ یا حال گرسنگی و فقر؟ و یا هم حال بیماریهای واگیر و غیر واگیری که آرام و قرار را از ما گرفته؟

کدام حال؟

حال تجاوزهایی که به زنان و دختران بی سرپناه مان می شود؟ یا حال هر لحظه فرار، ویرانی و جان دادن؟ کدام حال را می خواهید بدانید؟

حال همسایه ای که هیچ خبری از او نداریم؟

یا حال پناهجو، بی جاشده و مهاجری که روی جاده ها می خوابد و یا غرق دریاها می شود و یا هم در فرودگاهها فریاد کمک و هم کاری سر می دهد؟

کدام حال؟

حال جوانان امت؟ آری! آنان حال خوبی دارند، در بازداشتگاههای حکام ظالم و یا بی کار دنبال لقمه نانی سرگردان در جاده ها.

از زنان این امت برایت بگویم: آنان صبر پیشه کرده اند و چاره ای جز صبر ندارند...

این یکی صبورانه در انتظار مسافر سرگردان خویش برای لقمه بخور و نمیر و آن دیگری صبورانه منتظر شوهر یا فرزند بیمار خویش است که با دست خالی دنبال علاج بیماری اش می گردد و این هم فریاد جان کاه مادری که برای فرزند مظلوم خویش دادخواهی می کند، اما چاره ای جز صبر ندارد.

و اما کودکان ما؛ کودکانی که دیگر مانند گذشته مقداری شیرینی یا سخنان زیبا و یا داستانها پیش از خواب در تربیت درستشان تأثیری ندارد... دیگر رسم و رواجها و ارزشهای خانواده گی به آنان اهمیتی ندارد و به آنان قناعت بخش نبوده و قلبهای شان را

آرام نمی‌کند... دنیای فانی آغوشش را از هرطرفی برای‌شان باز نموده و اینترنت راه‌ها و مسیرهایی از زندگی را برای‌شان گشوده که نه به درد دنیایی‌شان می‌خورد و نه هم مشکلی از مشکلات آخرت‌شان را حل می‌کند.

دیگر امر و نهی ما توسط کودکان مان گوش شنوایی ندارد و حسرت اطاعت برخاسته از احترام به والدین به عنوان یک ارزش اسلامی بر سینه هر مادر و پدری تا آخر عمر باقی می‌ماند.

کودکان معصوم مان را بزرگ می‌کنیم، آنگاه آنان را تسلیم جهانی سراسر گناه، خیانت و بیداد می‌کنیم... جهانی که خواسته یا ناخواسته باید تسلیم آن شوند.

آری! بزرگ می‌شوند و نشانه‌های بلوغ جسمی و فکری در آنان ظاهر می‌گردد؛ اما روی آوردن‌شان را به ارزش‌های غرب و عیارشدن‌شان بر اساس نظام‌های پوچ و مادی بشری را با چشمانی مملو از حسرت به نظاره می‌نشینیم، زیرا دیگر نصیحت‌های مان اهمیتی ندارد.

آزاردهنده‌تر از همه؛ این که تو با بی‌مهری و سطحی‌نگری تمام از من می‌پرسی: شما با این منشورات اندک و هشتگ‌هایی که هیچ دردی را دوا نمی‌کند، دنبال چه هستید؟

آری این منشورات و هشتگ‌ها برای تو هیچ دردی را دوا نخواهد کرد، زیرا تو دیگر مدار درک و تفکرات را بسته‌ای و طریقه تفکر خویش را محدود به یک دیدگاه نموده‌ای که افق‌های دورتر از آن را نمی‌بینی. پس آری! برای تو هیچ دردی را دوا نمی‌کند.

اما لطفاً ما را به حال خودمان بگذار!

ما برای امت کار می‌کنیم. به یاد داشته باش که ما همه به صفت مسلمان، یعنی من و تو همه برای نصرت دادن به این دین مکلفیت داریم. مکلفیت داریم قرآن کریم را که کلام آفریدگار جهانیان است، بالای خود حاکم سازیم و فضایی را فراهم آوریم که اگر خطا کردیم، همین قرآن ما را محاسبه کند و اگر دادخواهی نمودیم، باز همین قرآن به داد مان برسد.

تو را به الله سوگند می‌دهم! ما را به حال خود مان بگذار و سد راه ما قرار مگیر! ما خوب می‌دانیم چه می‌کنیم و این را نیز خوب می‌دانیم که کار ما در این جنگل وحشت‌بار چه خطرهای تهدیدهایی را در پی دارد. اما تو اگر نمی‌خواهی در این کار و در این راه در کنار ما باشی، حد اقل فکر ما را مشوش نکن، مادران ما را نترسان و کودکان ما را به وحشت نینداز!

اگر آن همه درد و رنج مسلمانان در گوشه و کنار جهان توجه تو را به خوب جلب نکرده و احساس تو را برای تغییر تحریک نکرده، حد اقل با چشم فلسفی خشک به کارکردها و زحمات دیگران نگاه نکن!.

بهتر است منصفانه به فعالیت‌ها، کمپاین‌ها، کتاب‌ها و نظم حزب‌التحریر نگاه کنی و نه این که احزاب همه یکی بوده و در نهایت یک کار را ادامه می‌دهند؛ اگر به دقت و بی‌طرفانه به تاریخ این حزب نظری افگنی، مطمئناً از خودت به خاطر هر تبصره منفی که در مورد آن نوشته‌ای و یا هر سخن زشتی که خطاب به این حزب به زبان آورده‌ای، احساس شرم خواهی نمود؛ حزبی که برای بیرون کشیدن امت از این همه مصیبت و بلاهای بی‌شمار حتی یک لحظه هم غفلت نکرده.

هر سال بار ملامت را بر دوش ما می‌گذارید و می‌پرسید: شما چه کرده‌اید؟ مگر از این داد و فریادهای بیهوده خسته نمی‌شوید؟ پرسش ما از شما این است که مگر شما از این ملامت کردن‌ها و توهین‌هایی که در حق ما روا می‌دارید، خسته نمی‌شوید؟ مگر از این تشویش افگنی و از این سنگ اندازی خسته نمی‌شوید؟

دوست عزیزی که این پرسش‌های ملامت‌گرانه را متوجه ما می‌کنی!

بدان که حزب‌التحریر از میان امت مردان، زنان و جوانانی را بر اساس قرآن و سنت تربیت نموده که از جمله شخصیت‌های بزرگ این امت به شمار می‌روند؛ شخصیت‌هایی که راه خویش برای حاکمیت قانون و نظم الهی بدون اندک ترسی از ملامت ملامت‌گران ادامه می‌دهند.

بدان که حزب‌التحریر با همین منشورات خویش ملیون‌ها تن از مسلمانان را کنار هم جمع نموده و آنان را زیر مفهوم واحد و رفتار واحد وحدت بخشیده و هر یک از این افراد زیر چتر این حزب به هدف زندگی خویش در این جهان پی برنده‌اند و می‌دانند راهی را که پیش گرفته‌اند، به کجا می‌انجامد.

بدان که حزب‌التحریر چشم و گوش شمار زیادی از جوانان امت را با رنگ‌ها و زبان‌های مختلف‌شان باز نموده و به آنان فهمانده که کار برای نصرت دین الهی در سراسر جهان یک وجیبه است، از امریکا تا چین! هیچ زبان، حکومت، حاکم و رئیسی نتوانسته مانع بیدارگری حزب شود و جوانان حزب به خواست و حمایت الله متعال راه خویش را هم‌چنان ادامه داده و سرانجام پیروز خواهند گردید. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ (7) وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَصَلْ أَعْمَالُهُمْ (8) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

كَرَهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ [محمد: 7-9]

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر (آیین) الله را یاری کنید، شما را یاری می‌کند و گام‌های‌تان را استوار می‌دارد. و کسانی که کافر شدند، مرگ بر آنان! و اعمال‌شان نابود باد! این بخاطر آن است که از آنچه الله نازل کرده کراهت داشتند؛ از این رو الله اعمال‌شان را حبط و نابود کرد!

أقيموا الخلافة#

Return The Khilafah#

YenidenHilafat#

خلافت - کو - قائم - کرو

نویسنده: دارین الشنطی

مترجم: عبدالله دانشجو